

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4Nt/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010048
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314010048.5

Rozhodnutie

Okresný súd Levice v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mileny Jakubíkovej a prísediacich sudcov Emílie Bizoňovej a Ing. Márie Labátovej v trestnej veci odsúdenej F. E., o návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.11.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdenej F. E., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom O. W., t.č. v ÚVV a ÚVTOS I. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 2T/181/2011 z a m i e t a , nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdená F. E. podala dňa 21.01.2014 na Okresnú prokuratúru Levice k sp.zn. 2T 181/2011 „Žiadosť“, v ktorej požiadala o zastavenie trestného stíhania a znovuotvorenie prípadu, nakoľko pri prvom vyšetrovaní a odsúdení boli porušené jej základné práva, bolo jej odmietnuté nahliadnuť do spisov a bolo s ňou hrubo zaobchádzané. Na súdnom pojednávaní jej bol odmietnutý právny zástupca a nebolo jej umožnené podať plnú výpoveď a sudca jej povolil iba to, čo chcel počuť on. Bola odsúdená na základe klamstiev a výpovede recidivistu, ktorý vypovedal len z pomsty voči nej. Podanie odsúdenej F. E. prokurátor odstúpil tunajšiemu súdu z dôvodu príslušnosti dňa 23.1.2014, nakoľko toto bolo podľa obsahu posúdené ako návrh na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Súd vo veci určil termín verejného zasadnutia dňa 15.5.2014 na 8.9.2014 z dôvodu, že spis Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 181/2011 sa nenachádzal na tunajšom súde. Odsúdená sa na verejné zasadnutie nedostavila a bolo zistené, že v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 2T 181/2011 bol na ňu vydaný príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko sama do výkonu trestu nenastúpila a zdržiavala sa v L.. Do výkonu trestu odňatia slobody nastúpila dňa 17.1.2015.

Na verejnom zasadnutí dňa 01.06.2015 odsúdená F. E. uviedla, že sa necíti byť vinná z toho, za čo bola odsúdená. Má zdravotné problémy, zle znáša odlúčenie od detí. Skutočnosti, pre ktoré bola stíhaná sa nezakladajú na pravde. Chcela by požiadať súd, či by sa nedalo niečo robiť s jej trestom, či by nemohla byť podmienne prepustená aj s probačným dohľadom a uložené jej liečenie. Vo výkone trestu veľmi psychicky trpí, berie na to lieky a chcela by byť prepustená na slobodu. Trest, ktorý jej bol uložený sa jej zdá príliš vysoký. Navrhla vypočuť svedkov V. N., M. Z., X. O. a S. Z.,
4Nt/9/2014

ktorí mali potvrdiť, že sa nedopúšťala trestnej činnosti. Taktiež navrhla vypočuť ako svedka MUDr. Z. L., detskú lekárku v B. L., ktorej ambulanciu s mal. W. navštevovala a ktorá mala potvrdiť, že jej pre mal. W. predpísala tekutý púder na vyrážky, ktoré mala na tele. V priebehu verejného zasadnutia navrhla vypočuť aj jej dcéru mal. F. E., dcéru O. E. a znalca Prof. MUDr. X..

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi: odpisom registra trestov, hodnotením odsúdenej z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/181/2011.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že odsúdená F. E. sa dvakrát dostala do rozporu so zákonom, v jednom prípade sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 181/2011 zo dňa 13.7.2012, právoplatným dňa 13.07.2012 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Tr. zákona.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 181/2011 bolo zistené, že ods. F. E. bola rozsudkom sp.zn. 2T 181/2011 zo dňa 13.7.2012, právoplatným dňa 16.07.2012 uznaná vinnou zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno c/, písmeno h/ Tr. zákona a bola odsúdená podľa § 208 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona, § 36 písmeno j/, písmeno l/ Tr. zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zákona bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody I. vypracovaného na odsúdenú F. E. vyplýva, že do výkonu trestu odňatia slobody bola dodaná dňa 17.01.2015 a dňa 03.02.2015 bola premiestnená k ďalšiemu výkonu trestu odňatia slobody do ÚVV a ÚVTOS I. a bola jej určená diferenciatná skupina „B“, ktorú má určenú doposiaľ. Správanie a vystupovanie odsúdenej je na požadovanej úrovni. Časový rozvrh dňa a ústavný poriadok dodržiava. V kolektíve odsúdených žien je bez konfliktov. Funkciu z radov odsúdených žien nezastáva. Doposiaľ nebola disciplinárne odmenená ani potrestaná. Pracovne je zaradená od 23.02.2015 na pracovisku v ústave s dozorom Epitax triedenie plastov, pracovnú morálku má hodnotenú kladne. Počas výkonu trestu udržiava kontakt najmä s druhom a deťmi a to písomne, nakoľko sú umiestnené v Detskom domove v X. M..

Zo správy Mestského úradu O. W. vyplýva, že odsúdená je prihlásená k pobytu na mesto O. W. spolu s druhom V. N. a deviatimi deťmi, ktoré sú umiestnené v Detskom domove vo O. W..

Svedok V. N. na verejnom zasadnutí neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie o vine alebo o treste. V podstate uviedol, to čo aj v pôvodnom konaní, že odsúdená by nebola schopná spáchať uvedený trestný čin a mal. W. neublížovala. Mal. W. mala osýpky, na čo im MUDr. L. aj predpísala krém, a po nich jej ostali flaky. On v tom čase pracoval vo O. a sused obvinil jeho družku, že mala týrať dieťa. Nevie na základe čoho dospel znalec k záveru, že dieťa malo stopy po pálení cigariet.

4Nt/9/2014

Svedkyňa MUDr. L. na verejnom zasadnutí uviedla, že odsúdená sa pristahovala do J. a dieťa, mal. W. bolo jej pacientom krátku dobu, ale nemala podozrenie na týranie dieťaťa. Až dňa 7.6.2006 im do ambulancie telefonovala neznáma žena - anonym, že mal. W. má byť týraná, aby niečo robili. Navštívila domácnosť matky aj s pracovníčkou ÚPSVR Levice, avšak nezistila známky násillia na dieťati. Dieťa malo modriny, na tvári tržnú ranu nad okom, čo matka vysvetlila tým, že dieťa je živé a napáda ho mladší súrodeneec. S matkou dieťaťa dohodli kontrolu. Dňa 9.6.2006 im znova telefonovala neznáma žena, že nič nevyriešili, aby niečo robili. Znovu navštívili odsúdenú, na tele dieťaťa nenašla stopy po násillí, ale zistila chrasty so zápalovým lemom okolo a rozhodla sa dieťa umiestniť do nemocnice, kde ho odviezli. Dňa 7.6.2006 tieto chrasty nezistila, nevedela od čoho vznikli. Viac už dieťa nevyšetrovala. Svedkyňa potvrdila, že matke pre dieťa predpísala púder na vyrážky ,avšak pri kontrole dňa 7.6.2006, keď dieťa vyšetrovala, tieto vyrážky už dieťa nemalo.

Svedkyňa M. Z. - dcéra druha V. N. uviedla, že navštevovala ods. F. E., keď bývala v J.. Stretávali sa asi 2-3 x do týždňa. Odsúdená sa dobre starala o deti. Vtedy mala doma chlapca a dievča. Nevedela uviesť ako sa dievča volalo, malo asi 3 až 5 rokov a nevidela na ňom žiadne modriny. Svedkyňa si však nepamätala, v ktorom to bolo roku, alebo období, nakoľko sa odsúdená s jej otcom odsťahovali z J.. Neskôr sa do J. opäť vrátili.

Svedok S. Y. Z. na verejnom zasadnutí uviedol, že pracoval s druhom odsúdenej v L. a navštevoval ich rodinu na M. v J., bol u nich na návšteve 4 až 5 krát. Vtedy mali asi 5 detí vo veku 3 až 8 rokov. Odsúdená sa k deťom správala normálne, nevidel že by deťom ubližovala. Pamätal si aj na dievča, nevie či to bola W., mala asi 3 - 4 roky. Bol u nich aj v lete, videl dieťa vyzlečené, ale nevidel žiadne zranenia. O tom, že dieťa im bolo odobraté sa dozvedel od V. N..

Svedkyňa X. O. na verejnom zasadnutí uviedla, že odsúdenú navštevovala v J. asi každý druhý deň, starala sa asi o sem detí. V roku 2006 asi o tri alebo štyri deti. Nevidela, že by deti týrala. To, že dieťa občas capla po zadku považuje za normálne, ale maloletú nebila. Vie o tom, že odsúdenej zobrali dieťa, ale nevie prečo. Ostatné deti odsúdenej sú v detskom domove, asi od vtedy, čo sa stala táto vec. Nikdy na maloletej nevidela zranenia. Nevedela čo predchádzalo odobratiu dieťaťa, nebola tam prítomná a nepamätá či jej E. o tom hovorila.

Súd zamietol návrh odsúdenej na vykonanie výsluchu jej dcér mal. F. E. a O. E., nakoľko tieto neboli svedkom skutku, pre ktorý je ods. F. E. odsúdená, nakoľko v tom čase nebývali s odsúdenou v spoločnej domácnosti, ale sa nachádzali v Detskom domove.

Prokurátor aj odsúdená navrhli vypočuť znalca W.. M. X.. Súd predvolal znalca Prof. MUDr.X. na verejné zasadnutie, ktorý však súdu telefonicky oznámil, že už dlhé roky nerobí znalca, na vec, v ktorej mal byť vypočutý si už s odstupom času ako aj vzhľadom na vek nepamätá, trestnú vec nepozná a nevie podať stanovisko k veci. Prokurátor od svojho návrhu na výsluch znalca odstúpil a súd návrh odsúdenej na jeho vypočutie zamietol, vzhľadom na vyjadrenie Prof. MUDr. X., ktorý znalecký posudok na mal. W. E., nar. XX.X.XXXX vypracoval písomne dňa
4Nt 9/2014

4.8.2006 a teda na vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od jeho vypracovania by s týmto znaleckému posudku nevedel vyjadriť. Odsúdená F. E. sa mala možnosť s písomne vypracovaným znaleckým posudkom oboznámiť pri skončení vyšetrovania v trestnej veci, v ktorej bola stíhaná pre uvedený trestný čin, teda konštatovania a závery znaleckého posudku nie sú novými skutočnosťami alebo dôkazmi, ktoré neboli súdu známe v čase konania a rozhodovania o trestnom čine voči ods. F. E..

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Z výpovedí svedkov na verejnom zasadnutí nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne treste

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 181/2011 súd zistil, že dňa 4.7.2006 bolo podľa § 199 ods.1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie pre zločin týranej osoby a blízkej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Tr. zákona. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Leviciach pod ČVS: ORP-358/OVK-LV-2006 zo dňa 04.07.2006 bol do konania pribraný znalec Prof. MUDr. M. X., CSc. na vypracovanie znaleckého posudku k zdravotnému stavu mal. W. E., nar. XX.XX.XXXX. Znalec Prof. MUDr. M. X., CSc. Dňa 04.07.2006 zložil sľub znalca a dňa 4.8.2006 vypracoval znalecký posudok, v ktorom skonštatoval, že mal. W. E. bolo spôsobované výrazné fyzické a evidentne aj psychické utrpenie a fyzickým násilím, ktoré bolo opakované, dlhodobé a robené rôznymi spôsobmi. Jeho intenzitu možno definovať pálením kože horiacou cigaretou, údermi rukou, predmetmi, ktoré dokázali urobiť rany hojace sa jazvičkami, prakticky po celom tele. K týmto fyzickým útrapám možno jednoznačne pripísať ťažkú psychickú traumu, ktorú prežíva bezbranné dieťa. Znalec u

maloletej skonštatoval syndróm týraného dieťaťa. Uznesením ORPZ, ÚJKP v Leviciach ČVS: ORP-358/OVK-LV-2006 zo dňa 16.3.2007 bolo vznesené obvinenie F. E. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. c/, písm. h/ Tr. zákona a uznesenie bolo obv. F. E. doručené dňa 16.3.2007. Obvinená podala proti uzneseniu sťažnosť, ktorú prokurátor zamietol. F. E. bola dňa 16.9.2007 vypočutá pred vyšetrovateľom, poprela, že by mal. W. týrala, páčila na nej cigarety. Pripustila, že maloletú capla po zadku, lebo ju neposlúchala, provokovala a na všetko išla s plačom. Vo veci boli vypočutí svedkovia - sociálna kurátorka ÚPSVR Y. W. E., ktorá navštívila domácnosť ods. F. E. s MUDr. L. dňa 7.6.2006 potvrdila, že na maloletej pri

4Nt/9/2014

vyšetrení dieťaťa videla modriny v rôznom štádiu hojenia a mala vedomosť, že dňa 9.6.2006 MUDr. L. dieťa zobrala do nemocnice pre podozrenie z týrania. Z trestnej činnosti bola usvedčovaná okrem znaleckého posudku aj výpoveďou svedka F. Y.. Ostatní svedkovia, ktorí boli vo veci vypočutí nemali vedomosť o konaní, ktorého sa mala odsúdená dopúšťať. Vyšetrovanie predmetnej trestnej veci bolo prerušené, nakoľko obvinená sa zdržiavala mimo územia Slovenskej republiky, nedostavovala sa na úkony orgánov činných v trestnom konaní a z toho dôvodu bol na ňu vydaný aj príkaz na zatknutie a dňa 2.6.2011 bola ods. F. E. obmedzená na osobnej slobode. Na základe príkazu na prepustenie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Levice sp.zn. 3Tp 4/08 zo dňa 3.6.2011 bola prepustená na slobodu a opätovne vypočutá vyšetrovateľom, pričom vo veci odmietla vypovedať. Obvinená bola upovedomená o možnosti preštudovania vyšetrovacieho spisu, pričom tohto práva sa vzdala, nemala žiadne návrhy na doplnenie vyšetrovania a na preštudovanie spisu dňa 4.7.2011sa nedostavila. Dňa 3.10.2011 podal prokurátor na obv. F. E. obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, ktorá bola F. E. doručená dňa 6.12.2011 aj s predvolaním na hlavné pojednávanie. Vzhľadom na to, že odsúdená na hlavné pojednávanie nedostavovala, súd na ňu vydal príkaz na zatknutie dňa 27.6.2012 a dňa 11.7.2012 bola F. E. zadržaná. Dňa 13.7.2012 odsúdená F. E. na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie, že sa cíti byť vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu a svoje konanie ľutuje a na otázky podľa § 333 ods. 3 písmeno c/,d/,f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedala „áno“. Súd v predmetnom prípade po prijatí vyhlásenia obžalovanej o tom, že sa cíti byť vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a po vykonanom dokazovaní, ku ktorému nemala odsúdená žiadne návrhy na doplnenie, vyhlásil meritórne rozhodnutie, ktorého prvopis sa vyhotovoval v zjednodušenej forme bez odôvodnenia, keďže odsúdená sa ihneď po jeho vyhlásení a prokurátor do troch pracovných dní vzdali práva na podanie opravného prostriedku. Ods. F. E. bola podľa § 208 odsek 2 Tr. zákona odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ rokov, pričom pri ukladaní trestu bolo použité ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona a bola na výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok sa stal právoplatný dňa 16.7.2012.

Odsúdená na verejnom zasadnutí neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré neboli súdu známe v konaní o predmetnom trestnom čine. Odsúdená uviedla, že sa necíti byť vinná zo skutku, za ktorý je odsúdená, zle znáša odlúčenie od svojich detí. M. V. N. bol vypočutý aj v pôvodnom konaní a uvádzal tie isté skutočnosti ako aj na verejnom zasadnutí. Svedkovia navrhnutí odsúdenou M. Z., S. Z. a X. O. uviedli, že nevideli, že by odsúdená ubližovala maloletej, nevideli na dieťati zranenia. Svedkovia však nebývali s odsúdenou v spoločnej domácnosti, neboli s ňou v dennom styku, dokonca ani nemali vedomosť, v ktorom období malo ku skutku dochádzať. Všetci uvádzali, že odsúdená sa starala o tri až štyri alebo päť detí, hoci v čase spáchania skutku mala odsúdená v starostlivosti len dve deti, nakoľko ostatné deti boli umiestnené v Detskom domove, čo vzbudzuje pochybnosti o dôveryhodnosti ich výpovedí, či sa vôbec s odsúdenou a jej dieťaťom stretávali. Svedkyňa MUDr. L. síce uviedla, že nemala podozrenie na týranie dieťaťa, nakoľko si nikdy nevšimla na dieťati príznaky týrania, násillia a dieťa vyšetrila na základe anonymného telefonátu, avšak potvrdila, že si na maloletej všimla modriny a tržnú ranu nad okom, čo matka vysvetlila tým, že dieťa napadol mladší súrodenec. Svedkyňa však zároveň potvrdila, že na maloletej si pri druhej návšteve dňa 9.6.2006 všimla chrasty so zápalovým lemom, ktoré dieťa dňa 7.6.2006 nemalo.

4Nt/9/2014

Odsúdená sa na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní ku spáchaniu skutku priznala a svoje konanie oľutovala, urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a

preto sa na hlavnom pojednávaní nevykonalo dokazovanie k vine. Vyhlásenie odsúdenej korešpondovalo s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní, najmä závermi znaleckého posudku, ktorý odsúdená nespochybňovala. Súd vzhľadom na jej vyjadrenie pri ukladaní trestu použil ust. § 36 písm. l/ Tr. zákona a ustanovenie § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, keďže vzhľadom na okolnosti prípadu a na jej pomery mal súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre odsúdenú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a trest v trvaní 5 rokov je trest primeraný k závažnosti skutku, pomerom odsúdenej.

Nezameniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa môže dosiahnuť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, medzi ktoré sa zaraďuje aj obnova konania. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízný princíp, nepreskúmava sa zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia. Posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Vo vzťahu k trestu je potrebné skúmať, či vzhľadom na tieto nové skutočnosti alebo dôkazy, by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti alebo dôkazy bez toho, aby ich hodnotil vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné rozhodnutie.

Za nové skutočnosti sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh týka a ktoré môžu mať vplyv na zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. V konaní o obnove treba túto novú skutočnosť preukázať dôkazom.

V predmetnej trestnej veci odsúdená F. E. nepredložila a neuviedla žiadne také nové skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama o sebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému záveru o jej vine. Ani z výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí na základe návrhu odsúdenej nevyplynuli žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na spáchaný skutok, z ktorého bola uznaná vinnou a nie sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne o treste.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd návrh odsúdenej F. E. na povolenie obnovy konania zamietol, pretože nezistil dôvody na jej povolenie v zmysle uvedených zákonných ustanovení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote 3 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 4Nt 9/2014.

Sťažnosť má odkladný účinok.

Právo podať sťažnosť nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.